

gere, navnlig for Statsskovvæsenets Grænsforhold, om dette Salg slet ikke fandt Sted. Finansudvalget har imidlertid ikke ment at kunne tage Hensyn til denne Henstilling, og det er for saa vidt forstaaeligt, som den burde være fremkommet under Sagens Behandling i Fjor, da dette Spørgsmaal fandt sin Afgørelse. Jeg ankede ligeledes over, at Landbrugsministeriet af Silkeborg Kommune havde krævet 500 Kr. over Auktionsbudet, for at Kommunen kunde komme i Besiddelse af den Jord, som den var nødt til at købe for at forhindre en usund og for Byen skadelig Spekulation. Jeg glæder mig over de Udtalelser, der faldt fra den ærede Ordfører, thi vel har Finansudvalget ikke ment at kunne tage dette Spørgsmaal op, efter at der har foreligget et saadant Bud fra Silkeborg Kommune, men af den ærede Ordførers Udtalelser fremgaar det dog klart, at Finansudvalget har ment, at det, hvor der under lignende Forhold var Tale om at afhænde Arealer, som tilhørte Staten, vilde være heldigt, om der af Ministeriet først blev forespurgt hos den Kommune, som laa i umiddelbar Nærhed af Arealet, om den muligvis var interesseret i Salget. Det fremgaar altsaa heraf, at den Kritik, jeg fremsatte ved første Behandling, ikke har været helt forgæves. Vel maa Silkeborg Kommune for det Skovstykke og den Engstrækning, som der her er Tale om, samt for det Opsynsmandssted, det i Fjor blev vedtaget at sælge, give den Pris, som Landbrugsministeren har forlangt, men der er nu Haab om, at man ved fremtidige Salg af lignende Jordarealer vil søge at komme i Forbindelse med den interesserede Kommune, saa at den ikke som i dette Tilfælde maa møde paa den offentlige Auktion og der byde op sammen med de private Folk, der vil spekulere i Jorden, altsaa byde op for at forhindre, at Arealet benyttes til usund og unaturlig Bebyggelse, som vil være uheldig for Kommunen. Efter at Kommunen ved Auktionen har maattet medvirke til, at Ejendommen gik op i en i og for sig urimelig høj Pris, naar Hensyn tages til, hvad Jorden er værd til Landbrug, forlangte Ministeren bag efter, at Kommunen, for at komme i Besiddelse af Jorden, skulde give mere end det højeste Auktionsbud. Det er altsaa mit Haab, at sligt i Fremtiden maa undgaas ved, at man indleder Forhandling med den interesserede Kommune, saa at Stat og Kommune kan optræde i god Forstaaelse med

hinanden, og det er ligeledes mit Haab, at den højtaerede Landbrugsminister vil være tilbøjelig til at nære en lignende Anskuelse.

Jeg skal tillade mig at anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse, da dets Vedtagelse er nødvendig, for at Grænsforholdene for Stat som for Kommune kan blive nogenlunde taalelige.

Landbrugsministeren (K. Pedersen):

Jeg kan fuldt ud tiltræde de Udtalelser, som faldt fra den ærede Ordfører (Rasmus Hansen [Viborg Amts 4de Valgkreds]) og fra det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen). Den ærede Ordfører gjorde opmærksom paa, at Staten ikke skulde være for tilbøjelig til at sælge de Arealer, den ligger inde med. Det giver jeg ham fuldstændig Ret i, men derfor har det ogsaa for mig været let at gaa ind paa, at det Areal, her er Tale om, sælges til Silkeborg Kommune, i Stedet for at det overgives til privat Spekulation. Den ærede Ordfører mente, at det var uheldigt, at man udbød Arealet til Auktion og saa ikke accepterede det højeste Bud, men solgte Arealet bagefter ad privat Vej, og det er maaske rigtigt. Det ærede Medlem fra Silkeborg udtalte en vis Beklagelse over, at Silkeborg Kommune maatte give 500 Kr. over det højeste Bud, der faldt ved Auktionen. Jeg skal hertil sige, at Landbrugsministeriet ikke mente at kunne gaa ind paa at overlade Silkeborg Kommune denne Tjenestebolig for den samme Sum, som var budt ved Auktionen, og Landbrugsministeriet maa selvfølgelig til enhver Tid have Lov til at undlade at modtage det højeste Bud ved en Auktion.

Den ærede Ordfører gjorde endvidere opmærksom paa, at hvis man endelig kom til det Resultat, at Staten burde sælge et eller andet Areal, burde man, inden det blev stillet til Auktion, indlede Forhandling med vedkommende Kommune, som havde Interesse i at faa dette Jordstykke. Denne Betragtning kan jeg ganske tiltræde. Og jeg er enig med den ærede Ordfører i, at den Jord, som Staten for Tiden sidder inde med, bør den beholde, og at dersom Staten i det hele indlader sig paa at sælge Jord, bør denne saa vidt muligt gaa over til Kommunerne, fordi man derved, som den ærede Ordfører rigtigt gjorde opmærksom paa, undgaar, at Jorden bliver gjort til Genstand for Spekulation.